

חמש עשרה נשים פרק ראשון יבמות יג.

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

גמ' רב אשי אמר סברא
היא. ע' לעיל דף ב
ע"א תד"ה עד סוף:
שם נשואין הראשונים
מפילים. לקמן דף פד
ע"ב: שם ה"ג משעת
נפילה. עין לקמן דף כט
ע"א תד"ה אי כרבי אלעזר:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ונכסה וכו'
של זה הנכסונה דהויא לה
נכס: (ב) ד"ה למאמרו וכו'
נפ' ר"ג דצריכה:
(ג) ד"ה הכא נמי וכו' ליכא
והצריכה למאן זו:
(ד) ד"ה שש וכו' ששן
נכרים אלל זה: (ה) ד"ה
אמו וכו' ואחות אבי
ואחות מאביו ואשת
אחיו: (ו) תוס' ד"ה ררב
וציר וכו' ומיכוז אדמון
איתא מדפריך:

מוסף רש"י

לצדור. צרות הרבה
משמע, מדלג כמיני לצור
(לעיל ג.). וכנסה
המגרש ומת. מותרת זו
להתייבם, שהרי עד שלא
כנסה גירש את הראשונה
שהיא ערוה ולא היתה
צריכה מעולם (לקמן ד.).
תברא. קשה אהדי (ב"ק
מז: כתובות עה:).

אין צייט בלא סימנים. והיוולדת בקטנות חזקה הביאה סימנים
ומשהביאה סימנים בזמן י"ב לא מתחיל דהיי סימנים גמורים ניהו
דס"ל דר צידת תוך כלאחר זמן לענין סימן ולא אמרינן שומא
ניחה: **הניחא למ"ד ר' יו'.** פוטמת צפ" יואל דופן(מה דף מ:).
מנא הני מילי. דלרד ארטה פטורה:

נַגְרָשׁוּ לְרוֹטִינָן מוֹסְרוֹת. וּפִי' כֵּס
 אַחִיו אֶת הַנְּכֵרִית וּלְבִסּוֹף גִּירָשׁ אֶת
 בֵּת אַחִיו דְּהוּוּ לָהּ כְּרוֹת וְזוֹ לֹא קוֹדֶם
 גִּירוּשֵׁן אִפִּי' קִשְׁרִין לִיָּה לִיִּבּוּמִי
 דְּקִמְתִּי וּמֵתָה בְּתוֹ אוֹ נִתְגַּרְשָׁה הוֹאִיל
 וְדִשְׁעַת נִפְלֵאָה לֵךְ הוּא כְּרוֹת וְזוֹ לֹא:
 וּכְנֶסֶה הַמְּגֵרֶשׁ וּמֵ. וּנְפִלָּה נְכֵרִית
 נִפְנִי שְׁלִישִׁי שְׁנָשִׁי אַחֲוֵת אֲשֶׁתוֹ שֶׁל
 (א) וְזוֹ הִרְאֵנוּהָ דְהוּא לָהּ כְּרוֹת אַחֲוֵת
 אֲשֶׁה מִשְׁתַּמְּרָשָׁה לְרוֹטִינָן מוֹסְרוֹת
 הוֹאִיל וְלֹא הִימָה אַחֲוֵת אֲשֶׁתוֹ שֶׁל זֶה
 כְּרוֹת לְנְכֵרִית וְזוֹ עֻקְדֶּם שׁוֹאִים שֶׁל זוֹ
 נִתְגַּרְשָׁה: **פֶּנָּה.** קִשְׁרִין אִהְדִּי:
 הֵיא כֹּאֵל. דְּמִתְנִי' סָבַר מֵמֵתָה צִבְעֵל
 מִפְּלֵת נָשִׁיו לִיִּבּוּס הֶלֶכֶךְ אִפִּי' כֵּס
 וּלְבִסּוֹף גִּירָשׁ כִּיּוֹן דְּשִׁשְׁעַת מֵיטָה לֹאֻ
 כְּרוֹת הִבֵּת הֵיא שְׂרִיא: **וּפֶנָּה.**
 וְדִבְרִייתָא סָבַר נִישׁוּאִין הִרְאֵנוּם
 שֶׁהֲאֵשָׁה נִשְׁאֵת לְצִבְעֵלָה מִפִּילִים אַחֲוֵת
 לִיִּבּוּס הֶלֶכֶךְ מִשְׁנַעֲשֵׁת כְּרוֹת עֲרוּהָ
 שְׂעָה אַחֲוֵת אִסּוּרָה עוֹלָמִית: וּזוֹ.
 דְּמִתְנִי' דִּהֲכֹךְ דְּכֵס וּלְבִסּוֹף גִּירָשׁ
 מוֹתֵרֵת דְּקִמְתִּי וּמֵתָה בְּתוֹ אוֹ נִתְגַּרְשָׁה
 וְאִין זֶ"ל וְזוֹ דְּג' אֲחִים דְּגִירָשׁ וּלְבִסּוֹף
 כֵּס: **וּפֶנָּה.** הָעֲרוּהָ שִׁשְׁעָה וּתְאֻמֵּר
 אִי חִרְפִּי בְּקוֹדֶשֶׁן שְׁקִדְשׁוֹ אֲמִי וְאֲמִי
 לְצִבְלִי הֵמָּה וּתַעֲקוֹר קִידוּשֵׁן הִרְאֵנוּם
 וּתְאֻמֵּרֵם כְּרוֹת: **מִמְלָאָה (מִלְּמָרְוֹ).**
 הוּא דְּתֵאֵל לָקֵן בִּפְ"שׁ וְזוֹהִי אוֹרְמִים
 צִבְעֵל וְיִבִּס: **לִמְלָאָרָה.** הוּא דְּמִמְלָאָתָה
 שֶׁאֵס עֲשֵׂה הֵיכֶם מִלְּמָרְוֹ צִבְמָה קִטְנָה
 וּמִלְּאָה צוֹ מִפְּקִיעַ מִיֹּאֵן אֶת הַמִּלְּמָרְוֹ
 וּתְזוּרָה לְיוֹקֵה לְבָדָה וּתְוֹלָגָה. וְהֵעִיר
 דְּגִדּוּלָה שְׂעֵשָׂה צֶה מִלְּמָרְוֹ וְלֹא רָצָה
 לְכַנּוֹס קִי"ל בִּפְ"ר"ג (לָקֵן דָּף נ:)
 (א) לְרִיבָה גַּט לִמְלָאָרָה וּתְחִילָתָה לִיקְטוּ
 הֵכָּא מִיֹּאֵן לָקֵן לִמְלָאָרָה וְלֹא צִבְלִי
 גִּיעָת: וְאִין מִמְלָאָתָה לְיוֹקֵס. לְעַקּוֹר

נשואים ראשונים ולהפקיע זיקת ייבום וללכת בלא חליפה. ה"ג גבי ערוה לא עקר ליה מיאון דהשתא לנשואין קמאי למישרי זרתה: זרת ערוה שאני. רבנן גזרו שלא תמאן ליבומי זרתה דלא תלוזלי בזרת ערוה דלמא אחי למישרי: מיאנה. כלמו בצעלה מותרת לחמיה דעקרתה לנישואיה והויא כפוסתא בזנו ומותרת לו. אבל מת בזנו בעלה הראשון ומיאנה בזיקת יבם אע"ג דנשואין קמאי עקרה אסורה לחציו. אלמא משעת נפילה כלתו היא משעת שפלה להבייץ ומזקקה ליבם מחמת נישואין הראשונים נראים אותם נישואין גמורים למיחוי אשת המת וכלתו של זה: ה"ג. בזרת ערוה משעת נפילה שזקקה הבת ליבם ^(א) למאן דו מחמת קידושי ראשון נראים נישואים גמורים למיחוי אשת המת וזרתה זרת הבת ואי שרית ליה אחי למישרי זרת הבת בעלמא: ברתני^ב שש עריות. יש שחמורות מאלו ומהו חומר שבהן ששנשואות לאחרים ואינן יכולין להנשא לאחריו מאביו ואם מתו צעקיהן שהן ^(ג) נכריות אלל זה כרומיתא מותרות להנשא לזה: אמו. אינה יכולה להנשא לאחריו של זה מאביו שהרי היא לו אשת האב וכן אשת האב ואחות אביו ^(ד) ואשת אחיו מאביו שהיו לו בנים ואשת אחי אביו כולן אסורות לאחריו מאביו כשם שאסורות עליו ואין בהן כדי ייבום על זה לעולם ואם נישאו לאחרים ולהם נשים אחרות ומתו מותרות לישא לזה שאין זרת ערוה אסורה אלל כשנפלה לייבום^ה עם הערוה פעם אחת שמיין שפטרה לזרת ערוה עמדה עולמית באיסור אשת אח שיש לה בנים: ג"ש מסירים. זרת ערוה להתייבם לאחריו דלית להו הך דרשא דלגזור: חללו

טעמא דרמי זר יחזקאל משום דבשעת נפילה נראית ככלתו מדנקט אר
אסורה נמי לעלמא וא"ת א"כ תקשה ברייתא דרמי זר יחזקאל לר' או
לעלמא ולא משום דממאנת לזיקתו א"נ כשמיאנה ציצם אחר שגתיב

רב וביד אמר אין בנים בלא סימנים. אומר ר"י דלררץ לפרש
 דאין עיבור בנים שז' קיימא מנזי להיות בלא סימנים ומיזי
 וזמנין אטו מדפריך וניבדוק וכן אלף אלף מ"ד חוששין מאי איכא
 למימא וחס אין בנים כלל בלא סימנים ודאי גשור וגם לזון חוששין
 נמי משמע דליכא אלא חששא בעלמא

ולא שדלי נשרו ותסוס דלא שכיח
 עיבור בלא סימנים לא מזינו חמותו
 ממאנת דחוששים לסימנים כדמסיק
 ואזיל ולהכי קאמר נמי רבה בר יוחאי
 תוך הזמן הזה היא מתה ועוברת מת
 אע"פ דפעמים היה כיון דלא שכיח
 ובצרייתא דרז ציצי דנקט שמה חמות
 בשביל המיעוט ואע"ג דרבה בר
 יוחאי לא חש למינקט שמה בשביל
 מיעוטא וא"ת ומנין לו לגמרא דרז
 ציצי לא בעי למימר דאין צנים כלל
 בלא סימנים כדמשמע במילתיה וי"ל
 דאם אין צנים כלל בלא סימנים בא
 למימר א"כ כנאי אלא לפלוני אדרב
 ספרא כיון דלדידיה נמי אין צנים כלל
 בלא סימנים כמו לרב ספרא אלא
 ודאי אלא למימר דאין הצנים סימן
 גדולת אלא השערות וכי ליכא שערות
 לא מחזיקין לה ודאי גדולה ולהכי
 פריך ולבדוק ומשני חוששין שמה נשרו
 וחוששין לבסוף גדולה לענין חליה
 וקדושיה לאריותיה ולענין עונשין ומילי
 טובא ובקונטרס פ"י דסבר רב ציצי
 דתוך הזמן כלאחר הזמן דלא כהלכתא
 נראה לר"י דבעלגמא מודה רב ציצי
 דתוך הזמן כלפני הזמן ושאי הכא
 דע"י צנים חשבינן לסימנים כאילו הם
 לאחר זמן כדפרישית נמי לרב ספרא:
משום צער לידה חיישינן. וא"ת
 כיון דאין צנים בלא סימנים משעת
 העיבור נצדוק קמי לידה ואי ליכא
 סימנים ליכא למיחש שמה נשרו דאכתי
 לא בא כבר לידה וי"ל דלא דוקא
 נקט כבר לידה דה"ה נמי דמשום
 צער עיבור חיישינן שמה נשרו ולא
 נקט כבר לידה אלא משום דלפני נול
 ובדוק את החמות כדי למחול דלייני
 אחר לידה להכי נקט כבר לידה וה"ה
 חלצו

דאז' דדקנה קמי לידה ולא אשכחן דאזיכא למיחש דנשרו משום
זעזע עיבור ואי היה מפרש מילתיה דרב זצ"ל דאין לידת בנים
בזלא סימנים קאמר הי אמי שפיר הא דנקט זעזע לידה ולא היינו
זריזים לומר משום זעזע עיבור חיישין אזל אי אפשר לומר כן
דאז"כ לא היי משני מידי לרבה בר יוחאי: **מתה** בתו או נתגרשה.
הא דלא נקט מייאנה או שנמנאת אילוניות משום דמתני' אתא
לנאשמועינן אפילו כנס ולבסוק גירש ומייאנה או שנמנאת אילוניות
אין שום חדוש בעטלו להו קדושי קמי' וכן לי כנס ולבסוק מייאנה
כמו מייאנה ולבסוק כנס אי"נ משום דקאי אהתא מכל העריות האלו
ומייאנה או שנמנאת אילוניות לא שייך בכל העריות:

שְׁלֹשָׁה אַחִים שָׁנִים וּבֹי. לקמן צפרק ד' אחים (דף ל. ג' ד"ה גיטא)
אפרש לה אחאי נקט שלשה אחים: **נְשׂוּאֵין** הראשונים
מפירי'ם. הכא לא הוה שיך למינקט הראשונים דלינא הכא תרי
נישואין ומשום ההיא דצפרק צ"ש (לקמן קט:) נקט הכי דמנן הנמרס
האשה והחזירה מותרת ליבס ור"א אוקר ומפרש התם טעמא
דכ"א משום דמספקא ליה אי מיתתה מפלת אי נישואים הראשונים
מפילי'ם: **תַּמְאן** השתא והתריבי' בוי. (דף קפ"ג דליה ב' שנים
ומלדין את הקטנה שמתן לקמן צ"ב צ"ש (דף קט.) היינו להוילאה
מבעלה א"נ פריך דהיכא דמיאנה תמיצס כרתה ומתני' משמע
דאין לה תקנה אלא בחללה: **לָא** צרת ערוה שאני בוי. ה"נ
דשעת נפילה נראית כזתו וא"ת ומנא ליה דטעמא דרמי דר
ויחזקאל משום דשעת נפילה נראית ככלתו דלמא טעמא דרמי דר
ויחזקאל גופיה משום דרבי אושעיא דאינה ממאנת לויקמו וי"ל דע"כ
יה לאביו מכלל דלעלמא שריא ואי טעמא משום דאינה ממאנת לויקמו
יאל ויתירך הר"ר משה כהן דאיכא למימר דמיירי כשחללה ולהיא שריא
דלינא ויקא ומי"מ אסורה לאביו משום דשעת נפילה נראית ככלתו:
מאי

עין משפט
נר מצוה

נא א מ״י פ״ו מהלכות
 יבום הלכה כח
 טוש״ע אה״ע סימן קעג
 סעי' ז:
נב ב מ״י שם הלכה יב
 טוש״ע אה״ע שם
 סעיף ז:

תורה אור השלם

ו. וְאַשָׁה אֶל אַחֲתָהּ לֹא
תִקַּח לְצֶרֶר לְגִלּוֹת
עֲרוּתָהּ עָלֶיהָ בְּחַיֶּיהָ;
וַיִּקְרָא יְיָ יִח

תוס' חד מקמאי

מחזור גירושו כ"ט
 מותו: **תנ"י**
 כמשיכו ובה' פס"ק
 לכהנה נבעלה לפסול
 לה דכתיב ובה' כתיב
 היתה לאיש ד' [הא]
 בתרומה הקדשים אל
 אצלה כגון שבעלה לזר
 אצלה פסלה לתרומה
 לכהנה כ"ד גירושיה
 דמותרת בתרומה אסורה
 לכהנה ד' שאסורה
 [בתרומה] אחי א"ן
 שאסורה בכחותיה וז' ב'
 א' למנה לכהן גדול
 והתם אסי' דור אצלו
 מעיקרא כ"ד לאפוקי
 מחזור גירושו ולא ד'
 מעיקרא הוא ולא פסלה
 לא לתרומה ולא לכהונה
 אלא פסול כהונה תרומה
 קאמי' בלח' כהיב' כ"ד
 א"ע' דלא ד' מעיקרא
 הוה פסלה לתרומה
 לכהונה כ"ד ד' ג'
 אסרין בשלש פרקין ניש
 נמי דעשה ויהי' ירושע
 אי קמו מחייב' כריתות
 וכן' מפסלי' (ז) והלה
 ובה' ניה' דמזלו לא כ"ד
 פגום מיה' וזאתי א"ב כ"ד
 נאכלמה לא פריך כ"ד
 לאתמה שכן א"ב עצמה
 מתחלת כרפיק' בהא
 ששמתהא ג' מחזור
 גירושו ושי' דהייב' עצמה
 כרתות א"ע' דלא ד'
 מעיקרא הוא:

(א) נראה ד"ל ומאי מפסל
אפי' אם הלכה כב"ה.